

Mamma svimmade när jag dök upp efter fyra år

– Den 20 november 1987 greps jag av den marockanska polisen. Då var jag 18 år gammal, berättar Daaha.

En teknisk mission från FN skulle besöka den ockuperade delen av Västsahara. Men FN-delegationen blev kvarhållen i Rabat i två dagar och anlände alltså två dagar senare än som var sagt. Under dessa två dagar grep polisen i stället 200 västahariska Polisariosympatisörer för att de inte skulle "störa" delegationens besök.

Daaha var "försvunnen" i fyra år.

De gripna var mellan 16 och 80 år gamla.

– De flesta släpptes några månader senare men jag tillhörde en grupp på 47 män och 10 kvinnor som fördes till ett hemligt fängelse, en gammal spansk garnison 25 kilometer utanför El Aaiún vid havet. Där satt vi fängslade i hemlighet i fyra år. Ingen rättegång hölls och vi var inte dömda. De marockanska myndigheterna sa till våra anhöriga att vi var döda.

– Fyra personer dog under den här tiden. En av dem, Mohamed Khalil, dog av tortyren efter bara några dagar. De andra tre dog av TBC.

– Under de första tre dagarna fick vi ingen mat. Vi torterades i fjorton dagar och fick förhörfrågor som: Vilken cell tillhör du? Vad gör ni? Vilka personer är med? Vad gör din familj?

– Vi var femton personer i varje cell. I åtta månader var vi fastbundna två och två. Hela tiden var våra ögon förbundna. Vi tvingades sitta alldeles stilla i samma position med ansiktena mot väggen och vi fick inte prata med varandra. På natten fick vi ligga på golvet tätt intill varandra för att få plats. Hela tiden väckte vakterna oss med batongslag för att vi inte skulle sova mer än någon timma i sträck.

– Vi fick gå på toaletten två gånger per dygn. För övrigt fick vi utträta våra behov i cellen i avklippta flaskor eller liknande. Vi hade ingen rätt att tvätta oss. På grund av stanken i cellerna gick vakterna mycket sällan in till oss. Det var mycket kallt på vintern. Under de fyra åren fick vi bara två par byxor och två skjortor förutom de

kläder vi hade på oss när vi greps. Vi fick inga skor. Maten bestod av linser, som serverades i avklippta plastflaskor. Ofta var det insekter i maten.

– Bland oss fanns en hel familj på sju personer, mamman till Mohamed Khalil och andra familjemedlemmar.

– Den 19 juni 1991 blev vi allihop plötsligt och utan förvarning släppta. Min mamma svimmade, när jag dök upp i dörröppningen till vårt hem. Hon var övertygad om att jag var död. Och jag var verkligen ett levande lik, eftersom jag bara vägde 39 kilo mot 63 kilo när jag arresterades.

Daaha berättar att det var omöjligt att sprida information om det som hade hänt. Det fanns ingen kontakt med turister eller andra utlänningar. All telefonkontakt gick dessutom via Casablanca. 1994, 1995 och 1998 reste han tillsammans med några andra till Rabat för att försöka komma i

kontakt med internationella organisationer och få ut informationen.

I samband med den fredliga "intifadan", som startade 2005, har han gripits fyra gånger. Polisen har dock släppt honom efter några timmars förhör och hotelser av olika slag.

– MINURSO måste få ett större FN-mandat. De måste kunna försvara de mänskliga rättigheterna, säger Dahaa. Människorättsorganisationen ASVDH är förbjuden. Det finns alltså ingen yttrandefrihet.

– Det är mycket viktigt att journalister kommer hit, säger Daaha. ■

Vi var femton personer i varje cell. I åtta månader var vi fastbundna två och två. Hela tiden var våra ögon förbundna.

*** Rapporten från ockuperat område *** Senaste nytt *** Rapporten från ockuperat område *** Senaste nytt *** Rapporten från o

rocko. Människorättsorganisationer som ASVDH, CODESA och fackliga organisationer som hävdar rätten till självständighet är förbjudna. Manifestationer är förbjudna. Per-

soner som yttrar sig för ett självständigt Västsahara riskerar sin lön, sitt jobb, sitt eventuella pass, rätten att återvända till Västsahara samt sin frihet. Dessa personer kan ut-

sättas för trakasserier, gripande, tortyr och fängelse. De riskerar också att få sina hem förstörda av marockansk polis. En västaharier har dessutom mördats av marockansk polis.